

โรคไข้หวัดนก จัดเป็นโรคระบาดในสัตว์ปีกโรคใหม่ในประเทศไทย เริ่มเกิดขึ้นในปี 2547 ทำให้สัตว์ปีกกลายเป็นจำนวนมาก ส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยไม่น้อย นอกเหนือจากการระบาดในสัตว์ปีกแล้ว เชื้อไวรัสไข้หวัดนกยังสามารถแพร่มาสู่สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ไม่ว่าจะเป็นเสือ สุนัข แมว รวมไปถึงคน โดยในประเทศไทยมีผู้เสียชีวิตเนื่องจากติดเชื้อไวรัสไข้หวัดนกไปแล้ว 17 คน

จากจำนวนผู้ติดเชื้อทั้งหมด 25 คน การแพร่ระบาดของไข้หวัดนกในสัตว์ปีกและมนุษย์เป็นปัญหาสำคัญที่ได้รับความสนใจในวงกว้าง ความสำคัญของการแพร่ระบาดของไข้หวัดนกนั้นไม่ได้จำกัดอยู่เพียงความเสียหายที่เกิดขึ้นกับเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีกและอุตสาหกรรมอาหารเท่านั้น แต่ไข้หวัดนกยังมีความสำคัญยิ่งกว่านั้นคือความเสี่ยงที่ไวรัสไข้หวัดนกจะเกิดการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวจนสามารถติดต่อกันจากคนไปยังอีกคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจทำให้เกิดการระบาดใหญ่ทั่วโลกของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ซึ่งเกิดจากไข้หวัดนก

ในอดีตที่ผ่านมา เกิดการระบาดใหญ่ทั่วโลกของไข้หวัดใหญ่ที่เรียกว่า influenza pandemic ทุกๆ ประมาณ 30 ปี โดยในศตวรรษที่ผ่านมา เกิดการระบาดใหญ่เช่นนี้มาแล้ว 3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งทำให้เกิดผลกระทบเป็นวงกว้างทั้งต่อชีวิต และระบบเศรษฐกิจ ในแต่ละครั้งของการเกิด pandemic นั้นเกิดขึ้นจากการที่มีไวรัสสายพันธุ์ใหม่ที่เกิดขึ้นในสัตว์ปีกเข้ามาติดต่อกับคน ซึ่งการข้ามมาติดเชื้อในคนของไวรัสไข้หวัดนกนั้นอาจข้ามมาโดยตรง หรือเป็นการผสมกันกับไวรัสไข้หวัดใหญ่ของคนทำให้เกิดไวรัสลูกผสมชนิดใหม่ ดังนั้นการแพร่ระบาดของไวรัสไข้หวัดนก H5N1 นี้

การควบคุมการระบาดของไข้หวัดนก และความเสี่ยงต่อการระบาดของไข้หวัดใหญ่

สภานิติศาสตร์
NSTDA
 ■ กัตติยา ทรพิศพร
 ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จึงทำให้มีการคาดการณ์กันว่าหากไม่ดำเนินการป้องกัน ไวรัสอาจปรับตัวทำให้ติดเชื้อและแพร่เชื้อในคนได้ง่ายและกลายเป็นไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ กลไกที่จะทำให้ไวรัสไข้หวัดนกสามารถติดเชื้อในคนได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ไม่เป็นที่ทราบชัดเจนทั้งหมด แต่อย่างน้อยเชื่อว่ามีการเลือกจับกับตัวรับบนผิวเซลล์ (receptor) น่าจะมีบทบาทสำคัญ โดยที่ไวรัสไข้หวัดใหญ่ และไวรัสไข้หวัดนกนั้นมีการเลือกจับกับตัวรับต่างกัน ซึ่งทำให้ไวรัสไข้หวัดนกซึ่งชอบจับกับตัวรับบนผิวเซลล์ในคนได้ไม่ดังนั้นเพื่อที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงของไวรัสไข้หวัดนกและเชื้อที่จะเข้าใกล้กับไวรัสไข้หวัดใหญ่ให้เข้ากับการติดเชื้อในคน

ศ.นพ.ประเสริฐ เอื้อวรากุล อาจารย์คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งได้รับรางวัลนักวิทยาศาสตร์รุ่นใหม่ประจำปี 2543 ของมูลนิธิส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในพระบรมราชูปถัมภ์และทีมวิจัยที่คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล โดยการสนับสนุนจาก

ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค) ร่วมกับนักวิจัยจากหลายสถาบันสร้างเครือข่ายการติดตามการเปลี่ยนแปลงของไวรัสไข้หวัดนก เพื่อที่จะติดตามการกลายพันธุ์ที่อาจทำให้ไวรัสสามารถก่อการระบาดในคนได้อย่างที่หวัง ซึ่งจะนำไปสู่การเตือนภัยให้มีการใช้มาตรการป้องกันที่เข้มแข็งเพื่อป้องกันการระบาดใหญ่

นอกจากนี้ กลุ่มวิจัยของ ศ.นพ.ประเสริฐ ได้ศึกษาพฤติกรรมการก่อโรคของไวรัสไข้หวัดนกในคน และพบว่าไวรัสไข้หวัดนกนั้นแตกต่างจากไวรัสไข้หวัดใหญ่ทั่วไปที่เลือกติดเชื้อในเซลล์บุผนังในปอดมากกว่าที่จะติดเชื้อ

ในทางเดินหายใจส่วนต้นอย่างไวรัสไข้หวัดใหญ่ ซึ่งเป็นสาเหตุให้ไข้หวัดนกมีอาการออกดอกหวัดรุนแรง โดยไม่มีอาการหนักเหมือนหวัดนก

นอกจากนี้ ยังพบว่าอาการอีกสาเหตุรุนแรงในปอดของผู้ป่วยไข้หวัดนกอาจเกี่ยวข้องกับ

ห้องปฏิบัติการปศุสัตว์ระดับ 3 : BIOSAFETY LEVEL 3 LABORATORY

กับการที่มีการกระตุ้นระบบภูมิคุ้มกันอย่างรุนแรง คิดปกติทำให้เกิดการอักเสบ กลุ่มวิจัยจึงพยายามอย่างเต็มที่เพื่อที่จะเข้าใจกลไกการก่อโรคของไวรัสไข้หวัดนกให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่วิธีการป้องกันและรักษาที่ดีขึ้นในอนาคต

ดังนั้น ในการควบคุมและเฝ้าระวังการระบาดของเชื้อไวรัสไข้หวัดนก จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาลักษณะตัวกลางในการแพร่กระจาย การเปลี่ยนแปลงการกลายพันธุ์ของเชื้อไวรัสอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าวิจัยต่างๆ เช่น การพัฒนาการตรวจวินิจฉัยพัฒนาวัคซีน แนวทางการป้องกันโรคอย่างมากมาย ศ.นพ.ยง ภู่วรรณ อาจารย์คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้รับรางวัลนักวิทยาศาสตร์ดีเด่นประจำปี 2540 ของมูลนิธิส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในพระบรมราชูปถัมภ์ และทีมวิจัย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยการสนับสนุนของไบโอเทค

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ทั้งด้านการแพทย์ อนุชีวโมเลกุล เคมี ชีววิทยา มาประยุกต์พัฒนาให้เกิดประโยชน์ในด้านของการศึกษายาและเอดส์ของไวรัสไข้หวัดนก

จากการวิจัยพบว่าเชื้อไข้หวัดนกที่ระบาดในสัตว์ปีกนั้นเป็นเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ชนิดเอ ที่อยู่ในตระกูล Orthomyxoviridae เช่นเดียวกับไข้หวัดใหญ่ที่พบในคน แต่มีความแตกต่างของสายพันธุ์ ซึ่งไข้หวัดใหญ่ที่พบการระบาดในสัตว์ปีกนั้นเป็นสายพันธุ์ H5N1 แต่ไข้หวัดใหญ่ที่มีการระบาดในคนนั้นเป็นสายพันธุ์ H1N1 และ H3N2 สัตว์ปีกที่ติดเชื้อไวรัสไข้หวัดนก H5N1 จะดำเนินอาการของโรค แพ้ระงายเชื้อ และเสียชีวิตอย่างรวดเร็ว ศ.นพ.ยง และคณะวิจัย จึงเริ่มการพัฒนาการตรวจหาเชื้อไวรัสไข้หวัดนกอย่างรวดเร็วด้วยวิธีการทางอนุชีววิทยา ซึ่งสามารถตรวจสอบและรายงานผลอย่างถูกต้องได้ในเวลาไม่เกิน 6 ชั่วโมง โดยได้

นำไปใช้จริงในการตรวจสอบหาเชื้อไวรัสไข้หวัดนกในเสือ สุนัข และแมว ซึ่งสามารถตรวจได้อย่างแม่นยำนอกจากนี้คณะผู้วิจัยยังทำการเก็บตัวอย่างจากสัตว์ปีกที่ติดเชื้อไวรัสไข้หวัดนกที่มีการระบาดในประเทศไทยอย่างสม่ำเสมอซึ่งพบว่ามีการระบาดในประเทศไทยรวมแล้วทั้งสิ้น 5 ระยะ และเชื้อไวรัสมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสามารถแบ่งเชื้อที่ระบาดในประเทศไทยได้เป็น 2 กลุ่ม

นอกเหนือจากการเฝ้าระวังเชื้อไวรัสไข้หวัดนกชนิด H5 ซึ่งมีความรุนแรงแล้ว ศ.นพ.ยง และคณะวิจัย ได้สังเกตเห็นถึงความสามารถในการติดเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ H7 และ H9 จากสัตว์ปีกหรือสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ซึ่งเคยมีการรายงานถึงความรุนแรงและการติดเชื้อได้ในคน จึงได้พัฒนาการตรวจหาเชื้อทั้ง 3 สายพันธุ์ เพื่อคัดกรองเชื้อหากเกิดการระบาด ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาองค์ความรู้เพื่อเฝ้าระวังโรคไข้หวัดนกที่เป็นภัยคุกคามของประเทศไทย